

Frankryk.

PARYS, 21 January.

De Koning is gisteren avond ten zeven uren in de hoofdstad teruggekomen, en heeft dezen morgen eenen raad van ministers gepresideerd, waarin, zoo men zegt, over de belgische kwestie, en bepaaldelijk over het antwoord op de laatste mededeeling van den Koning der Nederlanden is beraadslaagd. De meerderheid zoude zich niet hebben kunnen vereenigen met het gevoelen van het engelsch kabinet, dat zoo het scheen geneigd was, om op sommige punten toe te geven. Beide de gouvernementen zijn intusschen van gevoelen, dat de onderhandelingen niet kunnen worden opgevat, voor dat de Schelde ook voor de Engelsche en Fransche vaartuigen is opeengesteld.

— Na eene zeer langdurige discussie zijn de pairs het eens geworden om de concept-wet aldus te bepalen:

De wet, betrekkelijk den rampzaligen en eeuwig te bejammeren 21 januarij 1793, is afgeschaft.

Dit besluit is met 93 tegen 65 stemmen genomen.

— Het gewijzigd voorstel, betrekkelijk de viering van den 21 januarij, is heden op nieuw bij de kamer van afgevaardigden in deliberatie gebracht. Hetzelve heeft tot eene hevige discussie aanleiding gegeven, waaraan vooral de heer *Berryer* heeft deel genomen, doch is ten slotte met eene meerderheid van 261 tegen 82 stemmen aangenomen. Daar echter dit ontwerp nog niet door den Koning bekrachtigd is, is nog heden de wet van den 19 januarij door de hoven, rechtbanken en de meeste collegien in acht genomen, en hebben dezelve alzod geene zitting gehouden.

— In de kamer der gedeputeerden hebben bij gelegenheid van eene ingekomene petitie sommige leden verlangd, dat het gouvernement beletten mogt, dat de prijs der nietwe 3 per Ct. spaansche renten op de officiele opgave der beursprijzen goetoeerd wierd. Dit heeft echter geen ander gevolg gehad, dan dat de minister van financiën verklaard heeft, dat er eenige hoop bestond om eenmaal van den Koning van Spanje de erkenning van de leening der Cortès te verkrijgen.

— De Koning heeft het portret van den maarschalk *Ney* doen vervaardigen en gelast, dat het geplaatst zal worden in de raadzaal van het hotel der invaliden, bij de beeldnissen der andere overledene maarschalcken van Frankryk.

— Men zegt, dat de hertog *Karol* van Branswijk te Parijs terug wordt verwacht en voortaan ongestoord in Frankryk zijn verblijf zal kunnen houden.

— De minister van oorlog is bij de laatste inspectie te Douai door eenen slag van een paard getroffen, doch de bekomene wond schijnt geene bedenkelijke gevolgen te zullen hebben.

— Van Rijsel schrijft men, dat het Noorder-leger nagenoeg geheel onthouden wordt. Het hoofdkwartier zoude zich te Compiègne vestigen, terwijl de ligte kavallerie, tot de voorhoede behoorende, tot zelfs in de omstreken der hoofdstad garnizoen zal houden.

— De laatste dépêches bij het ministerie van Madrid ontvangen houden in, dat het spaansch gouvernement aan den admiraal *Sartorius* gelast heeft de haven van Vigo te verlaten, en omdat hij zulks had geweigerd, een linienschip, twee fregatten en eenige kleinere vaartuigen van Cadix heeft ontboden, om hem des noods met geweld te verdrifven.

— De heer *Galard de Bearn*, luitenant ter zee, order ontvangen hebbende om het kommando van het brikschip *la Caspricieuse* op zich te nemen en daarmede de wacht op zee te houden voor het kasteel te Blaye, tot bewaring van de hertogin van Berry, heeft dadelijk zijn ontslag verzocht, hetwelk aangenomen is, als strijdende eene zoodanigen last tegen zijne bijzondere gevoelens.

— De burggraaf *Sosthene de la Rochefaucault* heeft zich niet in cassatie voorzien tegen het arrest waarbij hij tot drie maanden gevangenzetting, wegens het uitgeven van een werkje, veroordeeld geweest is, maar heeft zich zelfs te St. Pelagie, den 16 dezer gevangen gesteld.

— De maarschalk graaf *de Bourmont* is uit Rotterdam naar Frankfort vertrokken alwaar hij een vertrek voor 6 maanden gehuurd heeft.

— Eene ordonnantie van den 7 dezer, vernietigt het regt van 25 centimes per hectolitre, in het jaar 1830 vastgesteld op de wijnen, ontvaugen in de haven aan het algemeen entrepot, de dranken van Parijs daaronder begrepen. De brandewijn en wijn-atije zullen op die haven toegelaten worden. De regten van octrooi zullen eerst ten tijde van den verkoop of uitslag ontvaugen worden.

— De heer *Courtois*, zoon van den gewezenen conventioneelen, heeft den hertog *Decazes* voor de rechtbank van eersten aanleg gedagvaard, tot teruggave van in het jaar 1816, toen de heer *Decazes* minister van politie was, in de woning van zijnen vader in beslag genomene papieren. Het merkwaardigste dezer papieren is het testament van de Koningin *Maria-Antoinette*. Ten einde een denkbeeld van derzelve belang als geschiedkundige stukken te geven, heeft de heer *Parquin*, advokaat van den eischer, drie brieven gelezen, welke tijdens de gebeurtenissen van Julij in de Tuilleries gevonden zijn: de eene van *Robespierre*, te *Vadier*; de tweede van *Salles* aan *St. Just*, en de derde van den generaal *Dampierre* aan *Courtois*. De heer *Dupin jr.* heeft voor den heer *Decazes* gepleit. De zaak is acht dagen uitgesteld.

— De minister van binnenlandsche zaken heeft, bij eene circulaire aan de prefecten te kennen gegeven, dat het gouvernement geene medailles zoude bepalen voor de geneesheeren en andere burgers, welke zich gedurende het heerschen der cholera ijverig getoond hebben; maar dat het er zich niet tegen zou verzetten, dat de algemeene of municipale raden die toestonden.

— Het *Laity's Directory*, dat te Londen wordt gedrukt en het eenigste is, hetwelk door de vikarissen apostoliek is erkend, bevat, volgens gewoonte, behalve de orde voor de diensten van 1833 vele opmerkingswaardige zaken; aan het hoofd is de zendbrief van *Gregorius XVI*, onder dagteekening van den 15 augustus, een stuk, hetwelk onder de belangrijkste acten van der H. Stoel, in deze laatste tijden moet gerekend worden, geplaatst; de zendbrief is in het engelsch, opdat al de geloovigen de woorden van wijsheid van het hoofd der Kerk zouden kunnen verstaan: op de lijst der katholieke geestelijkheid in Engeland en Schotland, heeft men voor de eerste reize de namen der bisschoppen van Ierland en die der bisschoppen in de engelsche kolonien gevoegd; deze laatste zijn ten getalle van 11; er zijn steeds veel kerken of kapellen in aanbouw en de mildadigheid der personen, die in den godsdienst belang stellen, wordt ingeroepen; het schijnt, dat de opvolger van den heer *Paterson* te Edimburg nog niet benoemd is, hozeer hij meer dan een jaar dood is; 13 priesters en missionarissen zijn sedert de laatste lijst overleden, waaronder 7 wereldlijke en 6 ordesgeestelijken gevonden worden; onder deze laatsten bevindt zich de heer *Eduard Bède Slater*, bisschop van Ruspa en vikaris apostoliek op het eiland Maurice, die in julij II. overleden is; ook worden 7 fransche geestelijken, hozeer zij allen niet in Engeland overleden zijn, genoemd. In onderscheidene kloosters zijn sedert een jaar negen religieuze vrouwen gestorven.

— Het stuttgardsche dagblad, *Schwäbische Merkur*, berigt in een naschrift van den 18 dezer:

«Zoo op het oogenblik verspreidt zich het gerucht, dat *Ibrahim-pacha* de troepen des Sultans in eenen beslissenden veldslag overwonnen, en den groot-vizier zelve krijgsgevangen gemaakt heeft.

Ook in Marseille zou door een den 20 december van Smyrna vertrokken vaartuig, de tijding aangebragt zijn, dat *Ibrahim* in de omstreken van Brussa eene beslissende overwinning op den groot-vizier behaald en terstond daarop eene afdeeling van 20,000 man naar Smyrna afgezonden had.

— Eenige dames van Mans, die het adres aan *Madame* onderteekend en voor *Maria Bossy* en *Charlotte Moreau*, naiverig om de groote daden te beloonen, ingeteekend hebben, hebben ook eene insteekening geopend ten behoeve van eede andere vrouw *Moreau (Antoinette)*, marketentser van het 25ste regiment van linie, welke zich bij het beleg van de citadel van Antwerpen onderscheiden heeft. — Deze marketentster heeft haar leven gevaagd, niet alleen door voedsel aan de fransche soldaten tot in de loopgraven te gaan brengen en zelfs in de grachten van de lunette St. Laurent aan de mineurs, welke men hetzelve niet konde doen toekomen, maar nog *baanenboven*, onder eene

hagelbui van kogels en projectielen heeft zij de wonden der gekwetsten verbonden, hen opgenomen en op eene veilige plaats gebracht. Bij gelegenheid van de wapenshowing van het regiment, waartoe zij behoorde, is zij door den Koning met eene gouden medaille vereerd en niet met de orde van het Légioen van Eer, zoo als verkeerdt is opgegeven, en tevens met een pensioen van 250 franken begunstigd.

— De inwoners van Doel, de weldaden erkennende, welke de Franschen hun bewezen hebben, met onlangs hunne eigendommen tegen de invallen der Hollanders te verdedigen, hebben eenen kerkelyken dienst laten doen voor diegenen, welke in den strijd zijn omgekomen.

— De hollandsche kommandant *Koopman* is met de krijgsgevangene maritiems naar Aire in Artois overgebracht.

— In den loop van het jaar 1832 zijn in de haven van Havre binnen gekomen 437 koopvaardij-schepen, van verre landen komende, het grootste gedeelte van de colonien der Antilles en de Vereenigde Staten en 403 schepen zijn uit dezelfde haven uitgevaren, waarvan 195 naar de Vereenigde Staten.

— Het schip *de Emilienne*, groot 250 tonnen, van Havre naar Sénégal vertrokken, is te Mehemam gestrand gevonden, van waar het op de rots van Guissenij geworpen is. Dit schip was met deszelfs equipage in zee verongelukt.

— De ingezetenen van Clchij, wier parochie-kerk onlangs door de plaatselijke autoriteiten is gesloten en verzegeld, hebben eene inschrijving geopend, om eene geheel nieuwe kerk op te bouwen, waarin de dienst door eenen fransch katholyken geestelijken zal worden verrigt.

Belgie.

BRUSSEL, 23 January.

In de zitting der afgevaardigden heeft voorts nog de minister directeur van oorlog een ontwerp aangeboden, betreffende de verdeling van een in het vorig jaar toegestaan eredit van 2,588,000 gulden, een tweede ontwerp wegens de regeling der oorlogs-uitgaven voor vroegere diensten en eindelijk het oorlogsbudget van 1833, dat 73,000,000 franken bedraagt. — Aan de orde was de definitive stemming over de wat op de mijnen, welke met genoegzaam eenparige stemmen werd aangenomen, waarna de kamer, daar er niet meer voorhanden was, zich tot vrijdag aanstaanden adjourneerde.

— Sommige onzer bladen hadden aangekondigd, dat de Schelde voor alle vaartuigen geopend bleef, behalve voor belgische, fransche en engelsche; intusschen schrijft men uit Ostende, dat de beide deensche schepen *Ulrica-Caroline* en *Juno*, te Vlissingen niet doorgelaten zijnde, den 8 en 12 in eerstgemelde haven zijn binnen gelopen.

— De *Belge* verzekert dat de majoor *de l'Eau* door den generaal *Buzen* als parlementair naar Liefkenshoek gezonden is. Er waren vertoogen te doen aan den hollandschen kommandant, die de belgische werken op de schelde-oeveren zoekt te beletten.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 25 January.

— Bij de hervatting der werkzaamheden van de kamers der staten-generaal, zullen 6 belastingswetten aan derzelver beraadslagingen worden onderworpen, als daar zijn die op de suiker, de personele belasting, het gemaal, de steenkolen, den turf en het brandhout. De drie laatste voordragten hebben eenige wijzigingen ondergaan.

— Uit 's Hage wordt van den 22 dezer gemeld:

Naar men verzekert, zouden de dezerzijds gedane voorstellen te Londen niet geheel en al afgewezen zijn, doch zouden daar omtrent inlichtingen en ophelderingen gevraagd zijn, die al wederom een punt van nieuwe overwegingen zullen uitmaken. Intusschen voegt men er bij, dat onze regering de londensche conferentie, welker aard geheel veranderd was, niet meer dan in het doel harer bijeenroeping erkent, en wel om gezamenlijk met Z. M. de middelen te beramen tot beslechting van de gerezene geschillen met Belgie.

Wijders schrijft men van den 23 daaraanvolgende: Men verzekert steeds, dat de staatkundige onderhandelingen, die tegenwoordig nog plaats vinden, op eenen goeden voet zouden staan. Het tot zoo vele moeilijkheden aanleiding gegeven hebbende punt, dat der Schelde, zou welligt in der minne kunnen worden bijgelegd door een voorstel, om het tonnengeld daarvan op twee gulden te bepalen, waardoor een middenweg tusschen de eischen van beide zijden zou gekozen zijn. Daardoor zou het laatst overgebleven geschilpunt vereffend, en de hoop op het bekomen van den vrede herboren zijn. Het luxemburgsche geschilpunt zou aan de duitsche bondsvergadering ter beslechting zijn overgelaten. Men verwacht, dat de regering aan de staten-generaal, bij de hervatting van derzelver werkzaamheden, belangrijke staatkundige mededeelingen zal doen.

— Op de Schelde is alles vrij rustig; de groote oorlogschepen zijn allen tot overwintering in de haven van Vlissingen gebracht; de equipage van het linesschip *de Zeemw* is verdeeld in de forten

Bath, Lillo en Liefkenshoek; de kommandant van dat schip, de kolonel-kapitein ter zee *J. C. Ryk*, voert het hevel over de geheele veemagt op de boven-Schelde en houdt zich meestal te Bath op. Slechts een gering getal kanonneerbooten overwintert te Lillo; de overigen liggen te Bath, Welsoorden en Kruieningen, zoo ook de stoomschepen, die men van tijd tot tijd ziet op- en afvaren.

— Naar men verneemt zal ook bij de marine aan de manschappen verlof worden verleend.

— Z. Ms. fregat *de Dolphyn*, kommandant *W. A. Lens*, is in de vorige week van voor Neuzen te Vlissingen in het dok gekomen.

— De antwerpsche en brusselsche bladen raden aan om batterijen aan den Doel en aan het fort Frederik Hendrik op te rigten, ten einde het opvaren der hollandsche kanonneerbooten te beletten. Voorts willen zij het genoemde fort versterken, met oogmerk om de gemeenschap met Lillo en Liefkenshoek af te snijden.

— Uit Berlijn schrijft men het volgende: De terugtocht van het fransche leger uit Belgie is eene nieuwe zekerheid voor het behoud des vredes, en het strekt het fransch ministerie tot eer, dat het de gedane beloften zonder dralen vervult. Men kan evenwel niet ontkennen, dat de ligvaardigheid, waarmede de Franschen tot hollandsche ondernemingen overstappen, hare verontrustende zijde heeft en eenmaal tot enger gevormen zou kunnen leiden. Zoo lang de fransche regering het vermogen heeft, de revolutionnaire woelingen binnen 's lands in ontzag te houden en niet veroorlooft, dat de beginselen, waarop het tegenwoordig bestuur rust, schade aan anderen toebrengen, zoo lang blijft de mogelijkheid van eene vredelievende en vriendschappelijke verstandhouding met de overige Mogendheden bestaan.

Uit dezelfde berigten van Berlijn blijkt, dat men er met den nieuwen franschen gezant *de Breston* op eenen goeden voet is.

— De jonge Koning van Hongarije is hersteld en gaat weder uit. Bij het oostenrijksch leger hebben andermaal verscheiden bevorderingen plaats. De aartshertog *Karel Ferdinand*, tweede zoon van Zijne Koninklijke Hoogheid den aartshertog *Karel*, heeft het infanterie-regement *Messary* gekregen; waarhij de overste luitenant prins *Alexander* van Württemberg tot overste benoemd is geworden.

De graaf *de St. Aulaire*, die van Rome naar Weenen in ambassade zou gegaan zijn, heeft die zending niet aangenomen. Men is nieuwsgierig, wie den general *Maison* bij het oostenrijksche hof zal vervangen. De eerste secretaris van de fransche ambassade te Weenen, de heer *Buisser*, is als gezant naar Carlsruhe bij het hof van Baden gegaan.

— De prussische *Staats-Courant* van den 19 dezer, geeft op de volgende wijze bericht van de ontbinding van het prussische observatie-leger aan de belgische grenzen:

„Daar de aanleiding opgehouden heeft, ten gevolge waarvan Z. M. de Koning, naar inlid van de verklaring, vervat in de *Staats-Courant* van den 11 november des vorigen jaars, de daarstelling van een observatie-corps aan de Maas bevelen had, zoo is thans door Hoogstdezelve de ontbinding van dit corps en de terugkeer der troepen naar hunne vroegere standplaatsen verordend geworden.

— Volgens berigten uit Keulen van den 20 januarij jl., is Z. Exc. de generaal der infanterie en kommanderende chef van het 7de legerkorps, vrijheer *von Muffling*, dien avond aldaar aangekomen; ook was Z. Exc. de generaal der kavallerie, kommanderende chef van het 8ste legerkorps, de heer *von Borstel*, is insgelijks te Keulen gearriveerd.

— De *Oostenryksche Beobachter* van den 15 dezer, bevat de volgende gewigtige tijding:

„Berigten uit Konstantinopel, door buitengewone gelegenheid ontvangen, vermelden, dat op den 21 december een bloedige slag tusschen het turksche leger, onder de bevelen van den groot-vizier, en de egyptische krijgsmagt onder *Ibrahim Basa* is geleverd. De overwinning is aan den laatsten gebleven. Van beide zijden is een aanmerkelijk verlies geleden. De groot-vizier is door de Egyptenaars krijgsgevangen gemaakt.

— Zie hier het *Ontwerp van overeenkomst*, door Frankrijk en Engeland laatstelijk aan onze regering aangeboden:

Art. 1. Z. M. de Koning der Nederlanden verbindt zich tot het terugroepen zijner troepen uit de forten Lillo en Liefkenshoek, die ontruimd en aan de belgische troepen overgegeven zullen worden, tien dagen na de ratificatie dezer overeenkomst.

2. Z. M. de Koning der Nederlanden verbindt zich, om onmiddellijk na de ratificatie dezes tegenwoordigen tractaats, voor den handel de vaart op de Maas en derzelver zijtakken open te stellen, en zal, tot dat er eene bepaalde schikking te dezen opzichte zal zijn overeengekomen, de vaart op die rivier onderworpen blijven aan de bepalingen der overeenkomst, betrekkelijk de Rijnvaart, den 31 maart 1831 te Meutz onderteekend, voor zoo verre als die bepalingen op gezegde rivier kunnen toegepast worden.

3. De Scheldevaart zal, tot op de sluiting van een eindtractaat tusschen Holland en Belgie, vrij en zonder eenige de minste

biadernis blijven; zoodanig als zij sedert den 20 januarij 1831 geweest is, overeenkomstig de verklaring door Z. M. den Koning der Nederlanden aan de vijf mogendheden den 25 januarij 1831 gedaan.

4. HH. MM. de koning der Franschen en de koning van het vereenigd rijk van Groot-Brittannië en Ierland verbinden zich, om onmiddellijk na de ratificatie der tegenwoordige overeenkomst, de ontruiming door de belgische troepen te verkrijgen van Venloo, het hollandsch gedeelte van Limburg en het duitche van Luxemburg, zoodanig als derzelver districten bepaald zijn bij het tractaat, den 25 november 1831, tusschen de vijf mogendheden en België gesloten, en aan den koning der Nederlanden, groothertog van Luxemburg, de hierboven vermelde vestingen, plaatsen en grondgebied ter hand te doen stellen.

5. Z. M. de koning der Nederlanden stemt toe, dat de handel communicatiën tusschen België en Duitschland, door middel van een weg, welke Limburg doorsnijdt, geheel en al vrij blijven en onder geen voorwendsel hoëgenaamd gestremd zullen worden. Het gebruik der wegen, welke Maastricht en Sittard doorsnijden en naar de Duitche grenzen leiden, zal enkel aan de betaling van gematigde barrière-regten, voor het onderhoud dezer wegen, onderworpen zijn, in voege dat de transitohandel niet de minste hinderpaal ontmoet, en, met in achtneming der hierboven vermelde regten, de wegen in goede order en in gepasten staat voor het gemak der handalgemeenschap onderhouden worden.

6. Z. M. de Koning der Nederlanden geeft den waarborg, dat niemand in het grondgebied, hetwelk door de belgische troepen ontruimd, of van de hollandsche autoriteiten in het luxemburgsche zal worden overgegeven, vervolgd of gemoeid zal worden, wegens deelneming van welken aard ook, hetzij directe, hetzij indirecte, aan de plaats gehad hebbende staatlindige gebeurtenissen.

7. Z. M. de Koning der Nederlanden verbindt zich, om zijn leger op den voet van vrede terug te brengen; onmiddellijk na de ratificatie der tegenwoordige overeenkomst; in voege dat deze terugbrenging zal geschied zijn in de maand tijds na de ratificatie, onder de wils, dat terzelfder tijd het belgisch leger eveneens op den voet van vrede in hetzelfde tijdsbestek van eene maand zal zijn terug gebracht.

8. HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigd koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland verbinden zich tot het verkrijgen, dat het belgisch leger, in de maand na de tegenwoordige overeenkomst, op den vredevoet zal worden gebracht.

9. Onmiddellijk na de uitwisseling der ratificatiën van de tegenwoordige overeenkomst, zullen HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigd koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland het embargo opheffen, dat zij op de met derzelver ladingen aangehouden schepen, vaartuigen en koopwaren, toebehoorende aan de onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden, gelegd hebben, en zullen dezelve onmiddellijk worden ontslagen en alle aan hunne respectieve eiganen vadersgegeven.

Londen den 29 december 1830.

TALLEYRAND, PALMERSTON.

Antwoord van het *Amsterdamsche Handelsblad* aan het *Journal de la Haye*.

Wij hebben, gelijk velen met ons zullen hebben gedaan, het antwoord van het *Journal de la Haye* aandachtiglijk gelezen en het hoofdpunt steeds voor oogen houdende, hebben wij, al lezende, bij herhaling gezegd: ter zake, — ter zake — — doch wij moeten bekennen het einde te hebben bereikt, zonder dat aan onze verwachting in het minste of geringste is voldaan geworden.

Zal het *Journal des Débats* weder antwoorden? Het zoude gewis het stilzwijgen hebben bewaard, indien het de hoop hadt gekoesterd, dat zijne redeneringen in een of ander nederlandsch blad zouden worden overgenomen en bestreden: Wel nu, die hoop is door het *Journal de la Haye* met drift verwezenlijkt. Het *Journal des Débats* zal dus de geopende debatten voortzetten, want het opmerk is niet geweest om eenige onafhankelijke gedachten los daarheen te werpen. Het antwoord, door het *Journal de la Haye* gegeven, zal met zorg nagegaan, de zwakheid er van zal in het breede uitgemeten worden. En zal dan het *Journal de la Haye* daarop zwijgen? Dat zwijgen zoude, na den eersten zwakken termijn van antwoord, als eene stilzwijgende bekentenis opgevat en alerwege verkondigd worden.

Zulke *pertinente* aantijgingen, als het *Journal des Débats* te berde brengt, hadden even *pertinentelyk* moeten worden wederlegd; of men had ze, als met de bekende en erkende waarheid strijdig, onbeantwoord moeten laten. Te zeggen, «Gij wilt tweedragt zaaien tusschen den Koning en de natie, dit is allicht en gij hebt u niet te vleijen, dat uwe pogingen derzelve dogt zullen treffen, Gij zijt krankzinnig, enz. . . .» is, in eene zoo gewigtige zaak, niet voldoende. Dit bewijst even weinig van de *zinnelijkheid* van sommige verkeerden, waaraan

Frankrijk, of het bestuur van dat land, nu of vroeger, zich mag hebben schuldig gemaakt. Soortgelijke argumenten liggen buiten de zaak, en zijn veelteer geschikt om kracht aan de beschuldiging bij te zetten, dan om dezelve te niet te doen.

De zaak van het vaderland is door het *Journal de la Haye* in eenen ingewikkelden, treurigen toestand gebracht. Wat staat ons nu te wachten? Dit, dat zeer teedere punten eerlang het onderwerp zullen uitmaken van de polemiek der dagbladen door geheel Europa. En is het daartoe thans de tijd? Naar het schijnt acht het *Journal de la Haye* het tegenwoordige oogenblik niet, ongeschikt voor de openlijke behandeling der vraagpunten, waarover het *Journal des Débats* spreekt. En toch is het juist het *Journal de la Haye*, dat niet opgehouden heeft aanleiding te geven tot het opvatten van soortgelijke vermoedens, als welke thans door het *Journal des Débats*, in zeer duidelijke bewoordingen worden aangeduid. Het *Journal de la Haye* legt er zich bijna uitsluitend op toe, om al de artikelen uit den *Messenger de Gand* en andere bladen over te nemen, welke blijkbaar in het belang eener restauratie geschreven worden. In denzelfden geest zijn de meeste eigen vertoogen van het *Journal de la Haye* gesteld. Wij hebben sommige dier artikelen, juist omdat dezelve in het *Journal de la Haye* voorkwamen, getracht te wederleggen, ten einde iedere verkeerde opvatting buiten 'slands, — want ook het *Algemeen Handelsblad* wordt buiten 'slands gelezen, — te voorkomen. Wij hebben gemeend dit ook vooral daarom te moeten doen, omdat het *Journal de la Haye* buiten 'slands, hier en daar, ofschoon geheel ten onregte, voor een half officieel blad wordt gehouden.

Het *Journal de la Haye* heeft ook nu en dan artikelen uit het *Algemeen Handelsblad* overgenomen en wij zijn deswege erkentelijk; doch wij herinneren ons één artikel, waarin eene zinsnede voorkomt, die de overtuiging der natie uitdrukt, dat de prins van Oranje, ten jare 1831, aan het hoofd van het nederlandsche leger, in België is getrokken, niet om België te herwinnen of onder het gezag van Nassau terug te brengen, maar om de zaken op eene billijke wijze te verlossen; doch deze zinsnede is door het *Journal de la Haye* weggelaten. En nu wil dit blad optreden om de aantijgingen van het *Journal des Débats* te bestrijden! Inderdaad het *Journal de la Haye* blijft zich zelf niet gelijk, en het had beter gedaan met zich de redeneringen van het *Journal des Débats* niet aan te trekken, maar de beantwoording derzelve, voor zoo veel dit noodig mogt zijn geweest, aan de in het nederlandsch geschreven wordende dagbladen over te laten.

Een antwoord in het *Journal de la Haye* is op zich zelf reeds genoeg om aan het *Journal des Débats* stof tot dicke aanmerkingen te geven; men zal zeggen: «van het *Journal de la Haye* liet zich niets anders verwachten, maar nimmer nog is dat blad beschouwd als de tolk van het ware gevoelen der nederlandsche natie. Daarenboven, gelijk wij reeds aanmerkten, het door het *Journal de la Haye* gegeven antwoord bevat niets, wat als eene dadelijke wederlegging van de door het fransche blad aangevoerde hoofpunten kan worden beschouwd. Het oogpunt, waaruit het *Algemeen Handelsblad* de zaken des vaderlands, de bedoelingen des Konings en der regering beschouwt, is genoegzaam bekend; die beschouwing mag geacht worden het gevoelen van het weldenkende gedeelte der natie uit te drukken; waarom volgt het *Journal de la Haye*, indien het vermeent een antwoord aan het *Journal des Débats* schuldig te zijn, dan niet het reeds door ons gebaande spoor? Waarom beroept het zich niet op zoo vele daadzaken, gelijk de besluiten des Konings, de proclamatiën van den prins van Oranje, waarop wij ons, bij herhaling, beroepen hebben, zoo dikwijls de toespasingen van den *Messenger de Gand* en sommige andere belgische bladen, daartoe aanleiding gaven? Waarom bepaalt het zich tot loutere *reerimatiën*, die niets omtrent de gegrondheid of ongegrondheid der aangevoerde redeneringen bewijzen waarom?

Nee, wij zouden gezwegen, of op eene andere wijze geantwoord hebben; wij zouden het *Journal des Débats* niet verweten hebben, dat het de eensgezindheid in Nederland tracht te verstoten, en te gelijk ons in denzelfden adem hebben schuldig gemaakt aan de poging om wederkerig het waartromwen en de tweedragt in Frankrijk aan te stoken. Het *Journal des Débats* beweert dat onze volksvertegenwoordiging slechts *fiotief* is; maar wat is onvoegzamer, eene dergelijke *speculative* bewering, dan de beschuldiging van zwarte ondankbaarheid, welke het *Journal de la Haye* in deszelfs opgenoemd nummer van den 17 dezer, tegen den hertog de Brois inbrengde. Alleen dan het *Journal de la Haye* het recht om de ministers van Koning Lodowyk Filips bij de fransche natie in verachting te brengen? Maar dan bezit het een recht, hetwelk het aan de fransche bladen, met opzigt tot de nederlandsche staten-generaal en de ministers van onzen Koning betwist. Alleen dan, wanneer wij ons niet met eens anders zaken bemoeijen, kunnen wij met recht zeggen: bemoei u ook niet met de onze.

Waren wij geroepen om het *Journal des Débats* te beantwoorden, wij zouden ons van alle onzijdige bitterheid onthouden; wij zouden niet zeggen: Gij zijt krankzinnig, — — —

indriegt n. Wij zouden dat blad verwijzen naar een aantal artikelen, vroeger in ons blad en in andere nederlandsche dagbladen medegedeeld; maar zoo vele besluiten en aanspraken des Konings; maar de door H.D. en den prins van Oranje bij proclamatie en dagorders duidelijke aangeduide oogmerken van den intogt in België, naar de onderhandelingen te Londen, naar de namens den Koning gedane voorstellen, waarbij H.D. verklaard, bereid te zijn om de onafhankelijkheid en onzijdigheid van België en prins Leopold als Koning der Belgen te erkennen.

Maar indien al deze dadzaken niet duidelijk genoeg spraken, indien dezelve als een blind werk moesten worden beschouwd, wij zouden het Journal des Débats te gemoet voeren: vertrouw ons veilig zoo veel doorzigt toe, als er noodig is om die dadzaken op derzeiver waren prijs te schatten en om tevens te weten, dat er voor ons geene verplichting bestaat om het tusschen ons en de regering bestaande verschil van inzigten, door middel der dagbladen uit te trompetten en zedoende geheel Europa uit te noodigen om zich met onze inwendige geschieden te bemoeijen. Wij wantouwen niet, doch al hadden wij reden om de bedoelingen van ons bestuur te verduiken, wij willen daarover niet met een vreemd dagblad twisten; wij willen de beslissing onzer zaken niet aan het oordeel van vreemdelingen overlaten; wij wenschen hunne tusschenkomst niet: vroeger ondervinding heeft ons wijs gemaakt. Het zoude niet moeijelijk zijn geweest het bestaan van geheel Nederland, — en wanneer wij Nederland noemen, dan noemen wij volk en Koning, — op het spel te zetten; doch eene betere staatkunde zoude zelfs indien er een werkelijk doch niet openlijk erkend verschil van inzigten en bedoelingen tussochen de regering en de staten-generaal had bestaan, aangeraden hebben om den loop der dingen af te wachten, en zich liever het stilzwijgen en eenige opofferingen te getroosten, dan door het aan den dag leggen van rampzalige vermoedens de kracht te ondermijnen, door welke alléén een land als het onze, onder omstandigheden als die der twee laatste jaren, zich staande kon houden.

Ziedaar de rawe trekken van het antwoord, hetwelk wij zouden gegeven hebben, zoo wij gemeend hadden iets te moeten antwoorden. Maar wij achten zulks niet tot onzen taak te behooren. Want de door het Journal des Débats aangevoerde bedenkingen, hetzij men dezelve als gegrond, dan wel als ongegrond beschouwe, betreffen altijd eene zaak, die wij niet aan de kennismaking der vreemden zouden willen onderwerpen en waarover wij bovenal niet met hen zouden willen redetwisten.

Aan de Redactie van den Noord-Brabander
den 25 Januarij 1833.

Mijnheer!

In de Staats-Courant van gisteren las ik eenen brief overgenomen uit een der dnitsche dagbladen onder dagtekening van den 11 dezer. Bij het lezen van dezen brief kwam mij al dadelijk de gedachte op, dat de onpartijdige lezer weinig of om beter te zeggen hoegenaamd geen geloof daaraan kon hechten. Ik weet hoedanig sommige geesten, die in schijn haters van revolutionaire beginselen zijn, doch in den geest, dezelve koesteren en ware het, in hun vermogen, daaraan voodae zouden geven, over de pausselijke regering denken. Het spreekt immers van zelve dat de Paus in hun oog altijd ongelijk moet hebben, dat de pausselijke gewesten of in opstand zijn of wel dat er groote ontevredenheid heerscht en dat, ten gevolge van dien, nieuwe belastingen moeten worden ingevoerd, en geldleeningen aangegaan; een dergelijke staat van zaken, indien het waar is, dacht ik kan natuurlijk van gebaar langen duur zijn en eene verandering in het bestuur wordt dan hoog noodzakelijk. Veelmalen heb ik gelezen, dat die opstandelingen in Italië geen ander doel hadden dan om het gezag der geestelijkheid, indien het mogelijk was, te faulken en zich zelve dit aan te matigen, waaruit blijkt dat eigenbelang meer dan het algemeen welzijn de drijfveer hunner daden is; onderzochten stond ik verbaasd, het slot van dien brief lezende, over de tegenstrijdigheid, welke daarin voorkomt; trouwens de schrijver versterking in het bestuur, hetzelfde uit de handen der geestelijken nemen, en verheugt zich, dat de nieuwe commissie tot

aflossing der schuld, welke, zoo hij zegt, alleen uit edellieden doch die ongelukkig niet veel kennis van regeringzaken hebben, bestaat, uit leken is samengesteld; waaruit hij de gewenschte gevolgtrekking afleidt, dat de pausselijke regering aan dien gewanten wensch gehoor geeft.

Indien dit geschrift waar is, dacht ik, dan: O ongelukkig Rome! aertijds geregeerd door kruidige mannen, door geestelijken, in wier handen de teugels van het bewind konden worden toevertrouwd, en thans door de aanzienlijkste klasse, door edellieden, maar die geene kennis van staatszaken hebben, wat moet er toch geworden? Niets anders, dan dat het geringe getal ontevredenen tot hun niet terugkeeren en dat de zaken zonder verandering, waar dezelve niet altemoedzakelijkst is, als vroeger moeten blijven behandeld worden.

Ik heb deze aanmerking alléén willen maken om te doen zien tot welke inconsequenties men vervalt wanneer men door vooringenomenheid aan zijte begrippen het viert en het giet, die worden overgenomen.

Verleen het bovenstaande een plaatsje in uw gezicht dagblad waarmede gij zult verplichten.

Uwen bestantige Lezer.

51. Oudestrouwd:
A. F. WARTENBERGH,
Apotheker
en
A. J. HEIJMANS,
Bosch,
den 25 Januarij 1833.

BEKENDMAKINGEN.

52. De Notaris **MOLHUYSEN**, residerende te **Vught**, zal aldaar op de Buitenplaats **Leeuwenstein**, op Maandag den 4 Februarij 1833, des morgens om tien uren verkoopen:

24 Koopen extra zware **EIKEN BOOMEN**, geschikt voor Molen-, Kuip- en Timmerhout, alsmede 16 Koopen zware **WILLIGEN** en **KANADA'S KLOMPBOOMEN**, alle staande dan en bij den Straatweg te **Vught** en
Op Woensdag den 5 Februarij 1833, des morgens om tien uren, te **Bosch**, voor de wed. **H. J. Verschuuren**.
Eene partij **EIKEN, BERKEN en KLOMPBOOMEN**, mitsgaders **SEMAARHOUT**.

53. **UIT DE HANDE TE HUCH**, eene **BOUWHOEVE** met de grondpale G. B. B. O. U. W. E. N., gelegen op de plaats genaamd **het Laar**, met circa zeven Bouders beste **T. E. L. L. A. N. D. E. N.** of **mber**, na verhuizing, en eenige **H. O. O. I.** en **W. E. L. L. A. N. D. E. N.**, alle aan elkander gelegen; alsmede eenige **H. E. F. E. R. O. N. D. E. N.**. Te bezichtigen bij **ANNIEN SCHOUWMAAS**, wonende onder **Hatthert**, of bij den eigenaar.

PRIJS DER BEURSEFFECTEN.
AMSTERDAM, den 23 Januarij.

			gebil.
NEDERL.	Werkel. Schuld	2 1/2 pCt.	42 1/2 a 43 1/2
—	Uitgestelde schuld	7/8 a 1	42 15/16
—	Kansbiljetten	2 1/2 a 16 1/2	16
—	Recepis. geld. 1830	3 pCt.	92 1/2 a 92 1/2
—	Schatk. bilj.	groote 1/2 pCt.	99 1/2 a 99 1/2
—	Vrijwillige Geldleening	16	98 1/2 a 99 1/2
—	Nieuwe Idem 1832	5	80 a 80 3/4
—	Amortisatie-Syndikaat	4 1/2	72 a 73
—	Dito, dito	3 1/2	56 1/2 a 57
—	Handel-Maatschappij	4 1/2	84 1/2 a 85 1/2
FRANKRIJK.	Ina. op het gr. boek	3	73 1/2 a 73 1/2
—	Reclame Bij Hoop en C.	5	94 a 94 1/2
—	Bij dezelfde 1828 en 29	5	95 1/2 a 95 1/2
SPANJE	Cart. Amsterdam	5	54 1/2 a 55
—	dezelfde	3	35 1/2 a 36

NB. Terwijl er nog verscheidene Heeren Boekhandelaars nakstig zijn gebleven het getal hunner abonnementen op te geven, op het werk: **DE ZEGEPRAAL VAN DEN H. STOEEL**, door dezen tegenwoordigen Paus GREGORIUS XVI geschreven, en hetwelk verhaald door den ondergetekenden zal worden uitgegeven; zoo dient deze om dezelve te berigten, dat zij hunne opgaven zoo spoedig zullen moeten doen, terwijl er geen enkel blad meer zal gedrukt worden als waarvoor is ingeschreven. — Derhalve als het eerste vel is afgedrukt, verklaart de ondergetekende geene Abonnementen meer te kunnen aannemen. Van deze laatste Annonce kunnen de Heeren Geestelijken en Particulieren nog gebruik maken, mits franco aan den Uitgever daarvan schriftelijke opgave te doen. — Het getal Inteckenaars is reeds toenaderende om het werk uit te geven, en zal alzoo met kracht worden doorgetet.
Gronnhage, den 20 Januarij 1833.

A. P. VAN LANGENHUYSEN.